V záplavě folkových desek na mě vykoukly i tři (vlastně čtyři) jiné, a tak se jim budu v tomto článku věnovat. Začnu těmi relativně nejstaršími, které jsem v době jejich vzniku nějak opomněl. Skupina **Cop** natočila už v roce 2015 CD s písněmi Greenhornů. Řekl jsem si: pěkná pocta klasikům a víc jsem to neřešil. Až po čase jsem se k CD vrátil a konstatoval, že Copáci dali písničkám nejen novější kabát, ale svým přístupem i, spisovně řečeno, „šmrnc“ a přitom je z desky dál cítit úcta k vzorům. Jakkoliv to jsou svou podstatou cover verze, vůbec se tak netváří. Copáci si skladby podrobili ku svému obrazu a ten, jak známo, nemá příliš chyb. Pokud CD máte, vraťte se k němu, pokud ne, snad ho ještě někde seženete.{desky 1378
}

A po čase jsem vytáhl i vánoční CD Copu z roku 2017 s pěti písněmi převzatými a textovanými, až na jednu výjimku, Míšou Leichtem. Trošku mě mátlo, že přehrávač sděluje anglické názvy, přičemž písně mají názvy české, ale poslouchá se to pěkně. Vánoční deska bez vánočních písní a přesto s vánoční atmosférou. {desky 1718}

Nu, a nyní dvě novinky. Tu první jsem dokonce spolukřtil s Mirkem Černým U vodárny – natočili ji
Brzdaři
a dali jí název
Dva chlapci
. A chlapci skutečně písněmi nešetřili, na CD se jich vešlo celkem devatenáct. Převažuje klasický bluegrass, tak jak jej s jistotou a bravurou Brzdaři již pár let hrají, ale najdeme na CD i jiné zajímavé kousky: klasika
Wait a Minute
nebo
Vlak 97
, ve valčíkovém tempu
Andělský valčík
nebo s nadsázkou a v bluegrassovém tempu pojatá
Tragická romance
či
Amelie Earhart
. Nechybí ani nezbytná skladba a capella:
Břímě vkládám v□ ruce tvé
. Ale Brzdaři tentokrát svou desku postavili na textech – příbězích a také to poměrně obsáhle v bookletu vysvětlují a komentují. Stojí za to tedy poslouchat spíše pozorně v klidu domova, na koncertě, protože v autě asi některé příběhy zaniknou.{desky 1704}

Třetí CD natočil
Nový Rownák
a dal mu název
Cesty po hvězdách
. Přináší zajímavou směs country (titulní skladba), folku (
Jak, Italské břehy
), jižanského rocku (
Strážnej anděl

), blues (
Účet blues
) a muziky inspirované lidovou klasikou (
Nejlepší zpráva
), z převážné většiny z dílny Viktora Půčka, část hudby obstaral Pavol Mazúr. Zajímavý je i
Western v nás
s hostujícím Rosťou Fišerem. Občas ve folkově laděných písních spadne řemen (
K zemi padá list
), přeci jen je kapela doma spíše v country. A to v country kultivované, mírně moderní, ale stále vycházející z tradičních kořenů. Nečekejte žádné převratné postupy posunující country dál (to se děje jen v USA), ale poctivou muziku, která potěší při poslechu i tanci. Ale ani jako kulisa vás nebude dráždit – prostě univerzální deska.{desky 1705}